

عنوان مقاله:

بررسی عوامل بوجود آورنده ی حاشیه نشینی در ایران ، ویژگیها و پیامدهای آن

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی ایده های نوین در معماری، شهرسازی، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیرا سیاسر - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

اسلم پاهنگ - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

مهدی سیاسر - فارغ التحصیل کارشناسی تاریخ دانشگاه پیام نور زابل

سمیه سیاسر - فارغ التحصیل کارشناسی تاریخ دانشگاه پیام نور زابل

خلاصه مقاله:

در شکل گیری پدیده نامطلوب حاشیه نشینی در جوامع در حال توسعه از جمله ایران عوامل مختلفی دخیل بوده اند عواملی چون رشد جمعیت ، مهاجرت ، مسائل اقتصادی ، چارچوب های قانونی و غیره. متناسب با این عوامل پدیده حاشیه نشینی در داخل و خارج شهر های بزرگ و حتی شهر های متوسط کشور های در حال توسعه ، در حال رشد است و حتی در بعضی از این جوامع رشد جمعیت در مناطق حاشیه نشین بیشتر از رشد جمعیت در شهر اصلی است. این پدیده یکی از مهمترین عوامل تهدید کننده حضور مردم در فضاهای عمومی ، ترس یا احساس نا امنی، نا امنی مکان ها و فضاهای عمومی است و نشاط و سلامتی را در زندگی روزمره مختل می کند و با ایجاد مانع بر سر راه رشد فرهنگی و مشارکت عمومی، هزینه های زیادی را بر جامعه تحمیل می نماید امروزه با توجه به گستردگی شهر نشینی و رواج حاشیه نشینی در شهر ها مطالعه این موضوع ، عوامل موثر بر آن و راهکارهای تقویت احساس بالندگی اجتماعی و امنیت اجتماعی در شهر ها ضرورت یافته است.

کلمات کلیدی:

آسیب اجتماعی، حاشیه نشینی ، توسعه شهری، نظریه های حاشیه نشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1549853>

